

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: SK-6Er/145/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615202820
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marianna Homzová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2023:8615202820.2

Uznesenie

Okresný súd Bardejov v exekučnej veci oprávneného BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, proti povinnému A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX C., D. XX, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Michal Brožina, Exekútorový úrad Svidník, pod sp. zn. EX 3391/2015, o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v danom prípade o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu tunajšieho súdu č. k. 6Er/145/2015-15 zo dňa 31.1.2020, takto

rozhodol:

I. Mení uznesenie Okresného súdu Svidník č. k. 6Er/145/2015-15 zo dňa 31.1.2020 vo výroku IV. tak, že súdnemu exekútorovi náhradu trov exekučného konania nepriznáva.

II. Sťažnosť oprávneného proti výroku II. uznesenia Okresného súdu Svidník, č. k. 6Er/145/2015-15 zo dňa 31.1.2020 zamietá.

III. Oprávnenému a súdnemu exekútorovi náhradu trov konania o sťažnosti nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Uznesením Okresného súdu Svidník č. k. 6Er/145/2015-15 zo dňa 31.1.2020 súd vo výroku I. pokračoval v konaní s právnym nástupcom spoločnosti PRO CIVITAS, s.r.o., a to so spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s., vo výroku II. exekúciu zastavil, vo výroku III. návrh oprávneného na vrátenie súdneho poplatku zamietol a vo výroku IV. uložil oprávnenému zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy konania vo výške 43,79 eura do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

2. Podaním doručeným súdu dňa 14.2.2020 podal oprávnený proti výroku II. a IV. uznesenia č. k. 6Er/145/2015-15 zo dňa 31.1.2020 sťažnosť. Sťažnosť odôvodnil tým, že súd nesprávne rozhodol o výške trov exekučného konania, čo opiera o ust. § 196 a § 47 ods. 3 druhá veta Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017, v spojení s § 14 ods. 1, 2 a 22 ods. 1 vyhlášky č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení účinnom do 31.3.2017 (ďalej len „vyhláška“). Má za to, že súdnemu exekútorovi nemala byť priznaná minimálna odmena vo výške 33,19 eura, nakoľko táto odmena patrí súdnemu exekútorovi až od času udelenia poverenia na vykonanie exekúcie. Nárok na minimálnu odmenu za výkon exekučnej činnosti podľa § 14 ods. 1 vyhlášky patrí súdnemu exekútorovi, ak je súdny exekútor vylúčený z vykonávania exekučnej činnosti určuje paušálnou sumou za jednotlivé úkony exekučnej činnosti najmenej 33,19 eura. Vzhľadom na zastavenie exekučného konania súdny exekútor exekučnú činnosť vykonávať nezačal, preto mu ani nepatrí odmena za výkon exekučnej činnosti vo výške 33,19 eura. S poukazom na uvedené navrhuje, aby súd predmetné uznesenie zrušil alebo zmenil tak, že exekučné konanie zastavuje a súdnemu exekútorovi priznáva náhradu trov v časti účelne vynaložených hotových výdavkov a DPH.

3. Súdny exekútor sa podaním zo dňa 16.3.2020 k sťažnosti oprávneného vyjadril s tým, že zo strany oprávneného sa jedná o nepochopenie ustanovenia § 196 a § 47 ods. 3 Exekučného poriadku v znení

účinnom do 31.3.2017. Opísal genézu ustanovenia § 47 ods. 3 Exekučného poriadku, pričom zákonom č. 144/2010 Z. z. s účinnosťou od 1.6.2010 bol novelizovaný § 47 ods. 3 Exekučného poriadku, podľa ktorej pôvodne exekútor nemal nárok na náhradu trov konania za úkony, ktoré vykonal do doručenia poverenia súdu na vykonanie exekúcie. Následne na podnet Generálnej prokuratúry SR sp. zn. GÚS 32/2011-3 zo dňa 4.4.2011 adresovaného Ústavnému súdu SR Ministerstvo spravodlivosti SR v snahe predísť výroku Ústavného súdu SR navrhlo novelu Exekučného poriadku, ktorá bola schválená zákonom č. 348/2011 Z. z., v rámci ktorej bolo ust. § 47 ods. 3 Exekučného poriadku v relevantnej časti novelizované tak, že do doručenia poverenia súdu na vykonanie exekúcie má exekútor nárok iba na odmenu za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie a nárok na náhradu účelne vynaložených hotových výdavkov. Až do 1.4.2017 mal oprávnený právo výberu exekútora, teda mohla nastať aj situácia, že exekútor, ktorý spisoval návrh, v konečnom dôsledku nemusel byť poverený jej vykonaním. Odmenu za taký úkon „spísanie návrhu na vykonanie exekúcie vo forme zápisnice“ upravoval § 21a vyhlášky a o týchto trovách súd vo vzťahu k exekútorovi, ktorý zápisnicu spísal, nerozhoduje. Odmena exekútora teda nie je viazaná na udelenie poverenia, resp. nejestvuje také ustanovenie Exekučného poriadku, ktoré by pojednávalo o tom, že odmena exekútora je viazaná na udelenia poverenia. Odmena patrí exekútorovi za výkon exekučnej činnosti. Taktiež v Exekučnom poriadku nie je ustanovenie, ktoré by pojednávalo o tom, že exekútor nemá vo vzťahu k oprávnenému nárok na odmenu, ale iba na hotové výdavky. Pojem exekučná činnosť definoval Najvyšší súd Slovenskej republiky č. 7 MCdo/7/2011 takto: Exekučný poriadok v tretej časti, v § 29 a nasl., upravuje exekučnú činnosť, kde exekučné konanie podľa druhej hlavy tejto časti Exekučného poriadku je súčasťou exekučnej činnosti (pojem exekučné konanie je užší pojem ako pojem exekučná činnosť a exekučná činnosť v sebe zahŕňa aj exekučné konanie). Podľa § 196 Exekučného poriadku exekútorovi zo zákona patrí odmena za vykonávanie exekučnej činnosti, t. j. nielen za úkony, ktoré exekútor vykoná v exekučnom konaní po udelení poverenia na vykonanie exekúcie. Pojem exekučná činnosť je teda pojem širší ako výkon exekúcie, resp. exekúcie. Exekučná činnosť začína už dorúčením návrhu na vykonanie exekúcie a na tejto činnosti sa nepodieľa len súdny exekútor, ale aj jeho pracovníci. V tomto štádiu exekučnej činnosti Exekučný poriadok ukladá súdnemu exekútorovi povinnosti v ust. § 40 a 44 exekútor teda konať musí a vznikajú mu za to náklady, preto by bolo nespravodlivé, keby tieto náklady znášal súdny exekútor, a tak nepriamo financoval činnosť verejnej moci. Uvádza, že ust. § 47 ods. 3 Exekučného poriadku upravuje výšku trov exekučného konania, ktoré patria súdnemu exekútorovi vo vzťahu k povinnému a za predpokladu, že povinný plnil. Do okamihu doručenia poverenia na vykonanie exekúcie však nemožno konštatovať, že povinný plnil pod efektívnym procesným tlakom prebiehajúceho exekučného konania (Exekučný poriadok komentár, 2. časť, autor: E., F., G., H. a kol. na str. 205 a 206). Vzhľadom na uvedené súdnemu exekútorovi patrí v zmysle § 2 písm. a/ v spojení s § 5 ods. 1 vyhlášky odmena za výkon exekučnej činnosti, a to najmenej 33,19 eura, preto navrhuje, aby súd sťažnosť oprávneného zamietol.

4. Podľa § 243h ods. 1 veta prvá zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

5. Podľa § 38 ods. 3 Exekučného poriadku, ak oprávnený vezme späť návrh na začatie exekučného konania skôr, ako súd poverí exekútora vykonaním exekúcie, súd exekučné konanie zastaví a rozhodne o trovách konania.

6. Podľa § 47 ods. 3 veta druhá Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017, do doručenia poverenia súdu na vykonanie exekúcie má však exekútor nárok iba na odmenu za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie a nárok na náhradu účelne vynaložených hotových výdavkov.

7. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31.3.2017, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

8. Podľa § 239 ods. 1 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

9. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

10. Podľa § 249 CSP, súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

11. Podľa § 250 ods. 2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

12. Súd preskúmal sťažnosť oprávneného a zistil, že sťažnosť proti výroku IV. predmetného uznesenia je dôvodná. O trovách exekučného konania súdneho exekútora je potrebné rozhodnúť v zmysle ustanovenia § 47 ods. 3 EP. Súdny exekútor v danom prípade nespísoval návrh na vykonanie exekúcie, ani mu nebolo udelené poverenie na vykonanie exekúcie, preto nemá nárok na požadovanú odmenu vo výške 33,19 eura a jej zvýšenie o DPH. Súdny exekútor má v tomto prípade v zmysle § 47 ods. 3 vety druhej EP nárok iba na náhradu účelne vynaložených hotových výdavkov. Súd týmto poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Prešove v obdobnej veci sp. zn. 3CoE/48/2021 zo dňa 11.10.2021. Exekučné konanie sa začína doručením návrhu na vykonanie exekúcie. Začatie exekučného konania ako konania podľa Exekučného poriadku však neznamená, že súdny exekútor už môže exekúciu začať aj vykonávať. Toto oprávnenie získa až vtedy, ak od exekučného súdu dostane poverenie na vykonanie exekúcie. Až dňom doručenia poverenia sa teda exekučné konanie dostáva do ďalšieho svojho štádia, ktorým je vykonávanie exekúcie. Po doručení návrhu na vykonanie exekúcie a pred udelením poverenia na vykonanie exekúcie, t.j. v štádiu skúmania zákonnosti začatia exekučného konania, súdny exekútor nemôže vykonať žiadny úkon smerujúci k vykonávaniu exekúcie. Takýto úkon by bol nezákonný. Odvolací súd v predmetnom uznesení uviedol, že z ustanovenia § 47 ods. 3 Exekučného poriadku jednoznačne vyplýva, na akú odmenu má súdny exekútor nárok do vydania poverenia, a to za spísanie návrhu vo výške 16,60 eur (§ 21a vyhlášky MS SR č. 288/1995 o odmenách a náhradách exekútorov, ďalej len „vyhláška“) a na náhradu účelne vynaložených hotových výdavkov. Ustanovenie § 14 ods. 1 a 2 vyhlášky sa vzťahuje na prípady, ak je exekútor z vykonávania exekúcie vylúčený, alebo ak súd exekúciu zastavil. V tomto prípade však nedošlo k rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonávanie exekúcie, súdny exekútor nemohol vykonávať exekúciu, a preto toto ustanovenie vyhlášky nemožno v tomto prípade aplikovať. Tunajší súd sa stotožňuje s názorom Krajského súdu v Prešove, že z ustanovenia § 47 ods. 3 Exekučného poriadku jednoznačne vyplýva, že exekútor má do vydania poverenia nárok len na odmenu za spísanie návrhu a na náhradu účelne vynaložených hotových výdavkov. Preskúmaním súdneho spisu vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. SK-6Er/145/2015 súd zistil, že súdny exekútor si nárok na odmenu za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie neuplatnil (návrh na vykonanie predmetnej exekúcie ani nespísal) a v súdnom spise sa nenachádza vyčíslenie trov exekučného konania, preto súd nemôže súdnemu exekútorovi priznať ani náhradu účelne vynaložených hotových výdavkov, nakoľko ich súdny exekútor nepreukázal. Vzhľadom na uvedené, súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku I. tohto uznesenia.

13. Vzhľadom k tomu, že oprávnený vzal návrh na začatie exekučného konania skôr, ako súd poveril exekútora vykonaním exekúcie, súd správne v zmysle citovaného zákonného ustanovenia zastavil exekúciu a nakoľko oprávnený riadne neodôvodnil sťažnosť proti výroku II. sťažnosťou napadnutého uznesenia, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto uznesenia.

14. Nakoľko oprávnený a súdny exekútor si náhradu trov konania o sťažnosti neuplatnili a zo súdneho spisu vyplýva, že im trovy konania o sťažnosti ani nevznikli, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku III. tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.